

A man with short dark hair, wearing a red leather jacket over a dark t-shirt, tan trousers, and a red belt, is sitting on a colorful geometric structure. He is looking directly at the camera with a slight smile. The structure is made of various colored blocks (red, yellow, green, blue, black) and has a red spring-like component. In the background, there is a large red 'X' shape on a white wall.

ΑΝΘΡΩΠΟΙ

ΛΑΚΗΣ ΓΑΒΑΛΑΣ
TO MARKETING ΤΟΥ...STYLE

ΒΑΣΙΛΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΦΙΕΡΩΜΑ:
ΥΦΟ ΠΑΝΩ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟ:
ΟΙ ΑΣΚΗΤΕΣ ΤΗΣ ΙΝΔΙΑΣ
DISC JOCKEY
...ΓΕΝΟΥΣ ΘΗΛΥΚΟΥ

«Ντυμένοι από τον Θεό», προσεύχονται και «μάχονται» για τη γαλή-
νη όλου του κόσμου. Γι' αυτούς ο ασκητισμός είναι κάτι πέρα από
τη θρησκεία, είναι τρόπος ζωής. Μια στάση ενάντια στο σύγχρονο
υλισμό. Μια διαρκής αναζήτηση της αγνότητας. Είναι οι Σαντού, η
ψυχή της Ινδίας, οι μοναχοί του Ινδουισμού.

ΚΕΙΜΕΝΟ-ΦΩΤ.: ΓΙΑΝΝΗΣ ΨΙΛΛΑΚΗΣ

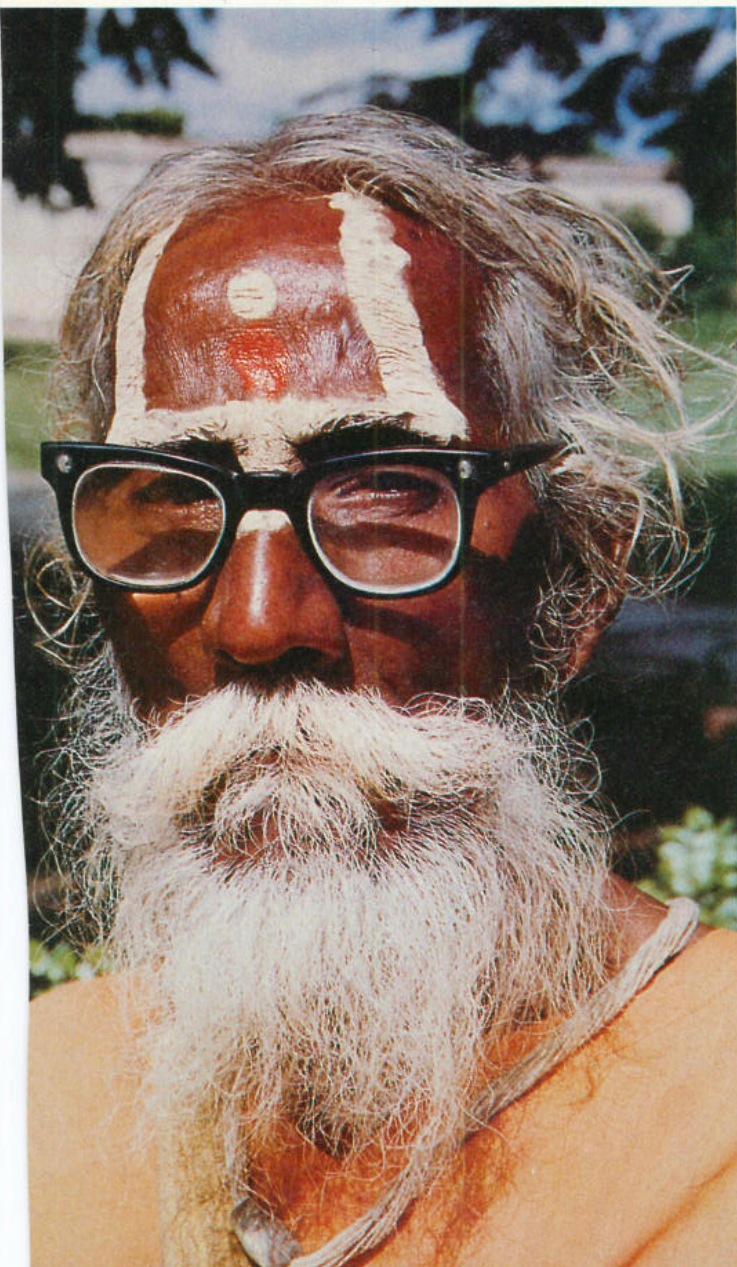
«ΧΑΙΡΕ ΚΡΙΣΝΑ...»

στον ποταμό Γάγγη

Ινδοί ινδουιστές προσέρχονται
στο ετήσιο προσκύνημά τους
στην ιερή πόλη Ουτζαίν

Ινδός ασκητής με τα «διακριτικά»
της πίστης του ζωγραφισμένα
στο μέτωπό του

— ημερώνει η μέρα μου στο Vrindaban. Ο ήλιος ήδη —
— καίει στο μικρό χωριό. Άνθρωποι και ζώα ζουν μα —
— ζί σε μια πρωτόγονη αρμονία. Παράδοση; Είναι μπροστά μου συνέχεια. Εδώ δεν χρειάζεται να ψάξεις σε κάποιο στέκι να τη βρεις. Ο τόπος είναι ιερός. Και φιλοξενεί μια πληθώρα ναών. Το μικρό αυτό χωριό είναι προορισμός για τους πιστούς του **Ινδουισμού**. Εδώ μεγάλωσε ο **Κρίσνα**, ικανοποιώντας τους εφηβικούς του πόθους, φλερτάροντας τις goris στις ακτές του ποταμού **Γιαμούνα**. Πιστοί έρχονται κατά εκατοντάδες για να προσκυνήσουν. Όλοι ενωμένοι από την ίδια δύναμη. Είναι οι **Σαντού**, «αυτοί χωρίς τόπο». Ακολουθούν τον πιο δύσκολο δρόμο του Ινδουισμού. Το δρόμο των **περιπλανώμενων ασκητών**. Βαδίζουν όλο το χρόνο, διασχίζοντας την Ινδία με την πιο ταπεινή εμφάνιση και σποραδικά συγκεντρώνονται σε κάποιο προσκύνημα. Αφήνουν μακριά τα μαλλιά και το μούσι τους. Οι περισσότεροι είναι ακόλουθοι του **θεού Σίβα** και συχνά κρατούν το σύμβολό του, την τρίαίνα. Αφιερωμένοι στην πνευματική αναζήτηση, έχουν μια ζωή λιτή. Απτόητοι στις δυσκολίες που συναντούν, βιώνουν διάφορες δοκιμασίες που έχουν σκοπό την εξάγνιση της ψυχής και του σώματος. Την τροφή τους δεν την αγοράζουν. Πάνε από σπίτι σε σπίτι και

ζητούν λίγο ψωμί, λίγο ρύζι. Για τους υπόλοιπους Ινδούς, οι Σαντού είναι η πιο σεβαστή παρουσία. Αυτή του ανθρώπου απελευθερωμένου από το σώμα του. Αποφασισμένοι ότι οι επαγγελματικές και οικογενειακές τους υποχρεώσεις έχουν φτάσει σε ένα «φυσικό τέλος», ακολουθούν το δρόμο του ασκητισμού (δεν είναι σπάνιο να ήταν πρώην δημόσιοι υπάλληλοι ή επιχειρηματίες!). Βέβαια, μερικοί είναι απλώς ζητιάνοι που ακολουθούν μια πιο «σοφιστική» μέθοδο για να βγάλουν το ψωμί τους. Άλλοι, όμως, είναι ολοκληρωτικά αυθεντικοί και αφιερωμένοι στην αναζήτησή τους.

ΟΤΑΝ Η ΔΥΣΗ ΜΙΛΑΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗ...

Οι «άνθρωποι του Θεού» βρίσκονται όπου κι αν κοιτάξεις. Οι πιστοί του **Κρίσνα** έχουν τα κεφάλια τους ξυρισμένα, αφήνοντας μόνο μια μικρή «αλογοουρά». Έτσι εξηγείται και η πληθώρα των μαρμπερήδων στο Vrindaban. Από κάπου κοντά ακούγεται μουσική. Ακολουθώ τον ήχο των κρουστών και όσο πλησιάζω αυτά πολλαπλασιάζονται. Το χωριό είναι λαβύρινθος και μοιάζει σαν να παίζει παιχνίδια μαζί μου. Πυξίδα μου είναι πάντα αυτός ο «ήχος» κι εγώ τον πλησιάζω. Εκείνος δυναμώνει όπως μέσα μου δυναμώνει η περιέργεια. Ο δρόμος στα σοκάκια στε-

νεύει και ο κόσμος πυκνώνει. Όλοι μαζί πια προχωρούμε προς μια ηλιόλουστη πλατεία.

Ο «ήχος» είναι εδώ...

Άνθρωποι χαρούμενοι που γιορτάζουν. Μια έκσταση από μουσική, φωνές, χορό και, πάνω απ' όλα, χαμόγελα. Χαμόγελα που γιορτάζουν τον «Θεό». Η ατμόσφαιρα σε μαγεύει. Εικόνες από κάποιο παλιό βιβλίο που θα ήθελες να είχες διαβάσει. Τίποτα δεν σε έχει προετοιμάσει γι' αυτά που βλέπεις, ακούς και νιώθεις. Όλες σου οι αισθήσεις είναι σε εγρήγορση. **Ο «Θεός» είναι εδώ...**

Βλέπεις τον κόσμο που είναι «μαζί» του. Δεν τους φοβίζει, τους προκαλεί να χαμογελούν. Περπατούν στο δρόμο «δίπλα» του, τον έχουν αγκαλιά και του τραγουδούν... Χάνεσαι! Δεν ξέρεις και βιάζεσαι να καταλάβεις αυτή την πίστη που τρέφουν εδώ και χιλιάδες χρόνια και που εσύ αντικρίζεις για πρώτη φορά. Και ξαφνικά, κάποιος με ρωτάει: «Είναι ευρυγώνιος ο φακός που χρησιμοποιείς;».

Για να είμαι ειλικρινής δεν περίμενα μια τέτοια ερώτηση από έναν **Σαντού**. Ο πορφυροντυμένος ασκητής με ρώτησε χαμογελαστά σε **άπταιστα αγγλικά**, με μάτια φλογερά που δεν έδειχναν να περιμένουν απάντηση, αλλά που σίγουρα τα ικανοποίησε η έκπληξή μου. Ήταν νέος σε ηλικία και ασυνήθιστα ψηλός. Τα λακκάκια στο πρόσωπό του φανέρωναν ένα έντονο παρελθόν. Κρατούσε το «**Τρισούρ**», την **τρίαινα του Σίβα**, πιστό του σύντροφο στο μακρύ δρόμο. Η άγνοιά μου ζητούσε απαντήσεις και η απρόσμενη αυτή συνάντηση απέκτησε σκοπό. Ρωτάω κι εγώ με τη σειρά μου για τη ζωή του.

«Ξεκινάω με την ανατολή του ηλίου και κάνω περίπου 15 χλμ. την ημέρα. Όλο το χρόνο, εκτός από την εποχή των μουσώνων, όπου φροντίζω να βρίσκομαι σε κάποια πόλη. Γίνεσαι Σαντού σε οποιαδήποτε ηλικία. Ο μόνος κανόνας που σου επιβάλλει η θρησκεία μου, είναι να αφιερώσεις το χρόνο σου στη μελέτη και το διαλογισμό. Για μας περισσότερο από θρησκεία ο Ινδουισμός είναι τρόπος ζωής. Οι πράξεις του ανθρώπου έχουν τόση αξία όσο και οι προσευχές του. Και μαζί με το διαλογισμό σου επιτρέπουν να βρεις τη σωστή συμπεριφορά. Για μένα το πιο σημαντικό είναι να μην είσαι βίαιος. Εκεί αρχίζεις,

Από αυτόν το δρόμο θα φτάσω στην αγνότητα της ψυχής. Μέσα από τη γαλήνη θα έρθει η ευτυχία του κόσμου. Αν ο καθένας μόνος του αναζητάει την εσωτερική γαλήνη, μπορεί μια μέρα να γνωρίσει τη γαλήνη ο κόσμος ολόκληρος. Πορευόμαστε για την ευτυχία όλης της Γης. Κι εμείς το κάνουμε μέσα από την προσευχή και τη γιόγκα. Ο ασκητισμός είναι αγνότητα. Είναι απεξάρτηση από τον υλικό κόσμο. Και το δόγμα είναι αυστηρό. Τίποτα να μην κατέ-

χεις, τίποτα να μην αποκτάς, να παραμένεις αγνός, να λες την αλήθεια. Όταν το πετύχεις, ανταμοιβή σου θα είναι η λύτρωση. Εγώ δεν το έχω καταφέρει ακόμα. Όμως προσπαθώ... Εσύ;». Νιώθω αμήχανα. Το στόμα μου έχει στεγνώσει. Ανοίγω το σακίδιό μου και βγάζω την «ανακάλυψη» του δικού μου κόσμου. Την ανοίγω με τον «ελβετικό» σουγιά μου και με ανακούφιση πίνω μια γουλιά από το γνωστό σκουρόχρωμο αναψυκτικό... «Εγώ;».

Προσευχή και περισυλλογή στα νερά του ποταμού Γάγγη

ΤΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΤΩΝ ΙΝΔΟΥΙΣΤΩΝ

Αιώνες πίσω, θεοί και δαίμονες πολέμησαν για την κατοχή ενός «Kumbh», μιας στάμνας. Όποιος έπινε από το νέκταρ αυτής της στάμνας, γινόταν αθάνατος. Όλοι μαζί ένωσαν τις δυνάμεις τους για να την ανασκηώσουν από το βυθό του ωκεανού όπου ήταν θαμμένη. Μόλις τα κατάφεραν, ο θεός Βίνου την άρπαξε μεμιάς και τη φυγάδεψε. Μετά από μια σύγκρουση 12 ημερών, οι θεοί τελικά νίκησαν τους δαίμονες και ήπιαν το νέκταρ. Μόνο που 4 σταγόνες έπεσαν στη γη. Στο Αλαχαμπάντ, στο Χαριντβάρ, στο Νασίκ και το Ουτζαίν. Κάθε τρία χρόνια ένα μεγάλο προσκύνημα —«Mela»— διαδραματίζεται

εναλλακτικά σ' αυτές τις 4 πόλεις, κατά τη διάρκεια του οποίου εκατοντάδες χιλιάδες προσκυνητές και Σαντού συγκεντρώνονται για να πάρουν το ιερό βάπτισμα από αυτές τις σταγόνες της αθανασίας στον ποταμό Γάγγη. Η καθεμία έχει το δικό της Kumbh Mela ανά 12 χρόνια — στην ινδική πίστη η μία μέρα των θεών ισοδυναμεί με ένα χρόνο των θνητών. Η πιο ιερή πόλη από τις τέσσερις είναι το Αλαχαμπάντ, όπου στο τελευταίο προσκύνημα, το 1989, συναντήθηκαν 15 εκατομμύρια προσκυνητές, ένα παγκόσμιο ρεκόρ ανθρώπινης συγκέντρωσης. Το επόμενο Kumbh Mela θα γίνει το έτος 2001.